

Роховитостъ *с. ж.* рыхлость: Да насипва на гнилистата почва пѣсакъ, за да ѝ даде роховитостъ. *З. 122.*

Роховитъ *пр.* рыхлый: Вжобще може да са каже, че колкото е по-роховита (*terre molle*) почвата, толкова по скоро тя и изсъхва и толкова по-лесно са нагрѣва отъ слънцето. *З. 122.*

Рочиште *с. с.* срокъ (*у Рак.*): Шехове упрѣдѣляватъ всѣкому рочище искушенія, то естѣ за толико години да ся скыта по свѣтъ скжсьнъ, голъ, босъ, гладнъ, жаднъ и проч. *Гн. 187.*

Рошавъ *пр.* лохматый, косматый, растрепанный: Рошавъ си кожухъ наметна, юнашки калпакъ наложи. *М. 89.* Като я видѣ младъ Стоянъ, Рошава шапка накриви, Дрѣбни си сълзи порони. *З. 356.* Жажулено выси, рошаво го чыка?—Свина и жьладъ. *Ч. 118.* Роса-та ся олѣня повече о рошавы и гръздави нѣща, кои-то брьзо си губять топлннъ-тж. *Л. Д. 1871 г. 100.* Рошава глава. *Тб. 46.* Косата ѝ била рошава и посипана съ парстъ. *З. 210.*

Роякъ *с. м.* 1) рой(пчелъ). 2) *въ см.* куча: Земи жена хубавица, Или грозна съсъ имотъ, Народѣ роякъ дѣчица И съ сиромашки ги храни потъ. *Бот. 18.*

Ройъ са Роявамъ са *м. да.* роюсь: Да ся роятъ кошере. *Ч. 34.* (Прѣзь Май) захващатъ да рояватъ пчелы-ты. *Л. Д. 70 г. 184.* Да са роите (плодите) Като пчела на ичелникъ. *Кл. 180.* Страшни-те бури, чумата—съ една дума сичко, щото плашило човѣчество увеличило числото на боговете до такава степенъ, щото тие напѣлннле сѣко едно поле, ронле са въ сѣка една гора— — *З. 100.*

Руба *с. ж.* 1) платье: Че много, мале, обичамъ, Сейменска руба да носамъ, Сейменско кядро фистанче, Сейменски хримизъ тозлунки, И аленото феслевце. *З. 239.* Хубавъ си законъ имаатъ (каври), Хубаво во църква одите, Хубава руба носите. *В. 352.* „Ой невесто, Момчулица млада! Донеси ми Момчулова руба, на Велигденъ кои облеквешѣ“. *М. 105.* „Постой, брате, постой, уще да те прашамъ—, що руба да земамъ, Даль църно, цървено, дали алъ губезно“. *М. 229.* Да ми цѣстнешъ Ана, Рубе да испере, И лѣбъ да омеси. *В. 180.* Да ти кроемъ твърски рзби, На тоята рамна снага, какъ си рамна ти прилега. *В. 286.* 2) свадебный обычай, во время котораго жениха и его родню дарятъ платьемъ: Седумъ дни предъ свадбата въ неделя отъ момата прашаетъ у момчето стомна вино. Неколку моми ходатъ у момчето, имаещемъ за момчето две кошули, две гащи, една антерія, еденъ елекъ, една шамія, две бокчи, за бракъ му, за свекоръ, за свекърва, за чичовци, вуйковци и тетиновци по кошуля и риза; за штарви, вуйни и тетки по